Lieta Nr.A42667108
A-5356-09/42

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2009.gada 27.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Šļakota,

piedaloties atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pilnvarotajai pārstāvei *K.G.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *A.G.*, personas kods */personas kods/*, pieteikuma par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2008.gada 25.marta lēmuma Nr.718 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2.bataljona inspektors *A.M.* 2007.gada 5.oktobrī plkst.8.41 sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA254333 par to, ka 2007.gada 5.oktobrī plkst.8.37, Rīgā, vadītājs *A.G.* vadīja automašīnu Subaru Forester, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/* pa Lubānas ielu no A.Deglava ielas puses A.Saharova ielas virzienā ar ātrumu 88 km/h (aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu 83 km/h) ceļazīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, kur maksimāli atļautais ātrums ir 50 km/h. Ātrums fiksēts ar mērierīci „Stalker" Nr.21762. Ar minētajām darbībām pārkāptas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 114.punkta prasības, par ko atbildība paredzēta Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{8}panta desmitajā daļā.

[2] Ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka 2007.gada 7.novembra lēmumu *A.G.* (turpmāk arī – pieteicējs) saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta desmito daļu uzlikts naudas sods Ls 60 apmērā.

[3] Izskatot pieteicēja sūdzību, Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietniece 2008.gada 25.martā pieņēma lēmumu Nr.718 (turpmāk – Lēmums) ar kuru nolēma atstāt negrozītu pieteicējam uzlikto administratīvo sodu.

Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] *A.G.* gada laikā jau bija administratīvi sodīts par analoģiskiem Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, tādēļ lielāka ticamība piešķirama administratīvā pārkāpuma protokolam un policijas darbinieku ziņojumiem, nevis pieteicēja sūdzībā norādītajam.

[3.2] Praksē novērots, ka transportlīdzekļu vadītāji vairumā gadījumu cenšas izvairīties no atbildības un sodiem par izdarītajiem pārkāpumiem ar visiem iespējamajiem līdzekļiem, par ko, turklāt, viņus nevar saukt pie atbildības. *A.G.* iesniegums būtu vērtējams kā mēģinājums izvairīties no administratīvās atbildības un soda par izdarīto administratīvo pārkāpumu. *A.G.* iesniegumā norādītie apstākļi neietekmē lietas būtību un nevar būt par pamatu administratīvā akta atcelšanai.

[3.3] Pārkāpuma konstatēšanas un administratīvā protokola sastādīšanas laikā policijas darbinieki rīkojās savas kompetences ietvaros un saskaņā ar Latvijas Republikas likumiem. Apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas fiksēt pārkāpumu netika konstatēti. Nav konstatēti apstākļi, ka policijas darbinieki tieši vai netieši būtu ieinteresēti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu *A.G.* kaut kādu personīgu motīvu dēļ.

[3.4] No Ceļu policijas nodaļas ierakstītās korespondences grāmatas kopijas ir redzams, ka lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA254333 kopija *A.G.* tika nosūtīta 2008.gada 8.novembrī pa pastu ar ierakstītu vēstuli, bet kļūdaini tika norādīta adrese Rīgā, */adrese/*. Iepazīstoties ar protokolu Nr.PA254333 ir redzams, ka policijas inspektors *A.M.* sastādot protokolu ierakstīja adresi Rīgā, */adrese/* un izlaboja mājas numura pirmo ciparu, tādēļ nav saprotams mājas numurs – 34 vai 54.

[3.5] Nevar piekrist tam, ka *A.G.* nepiedaloties lietas izskatīšanā 2007.gada 7.novembrī nav izpildīts noteiktais uzklausīšanas pienākums. Pārkāpējs savu viedokli un paskaidrojumus varēja paust administratīvā pārkāpuma protokolā, kā arī uz atsevišķas paskaidrojuma veidlapas, taču *A.G.* minētās tiesības neizmantoja. Administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PA254333 ir skaidri norādīta lietas izskatīšanas vieta un kārtība: „Uz lietas izskatīšanu jāierodas Rīgā, Klijānu ielā 4, Ceļu policijas nodaļā", kā arī ir norādīti pieņemšanas laiki. Par protokola kopijas saņemšanu *A.G.* ir parakstījies. Parakstoties par protokola kopijas saņemšanu viņš tika informēts par lietas izskatīšanas kārtību, vietu un laikiem, un atsevišķs uzaicinājums tādos gadījumos nav paredzēts.

[3.6] Apstrīdot sākotnējo lēmumu *A.G.* tiek dota iespēja izteikt savu viedokli un argumentus rakstveidā, ko viņš arī izdarīja, iesniedzot apstrīdēšanas iesniegumu par sākotnējo lēmumu. Turklāt lietas izskatīšanas gaitā *A.G.* vairākkārtīgi tika zvanīts uz mobilo telefonu un tika izsūtītas divas vēstules ar aicinājumu ierasties paskaidrojumu sniegšanai vai nosūtīt paskaidrojumus rakstveidā pa pastu, ko viņš nav darījis.

[3.7] Ar lietas materiāliem ir pilnībā pierādīts, ka *A.G.* ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta prasības un nav neviena likumīga un objektīva pamata lēmuma atcelšanai.

[4] Pieteicējs 2008.gada 6.maijā vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot atcelt Lēmumu turpmāk norādīto motīvu dēļ.

[4.1] 2007.gada 5.oktobrī pieteicējs vadīja automašīnu Subaru Forester, valsts Nr.GP 948, pa Lubānas ielu, Rīgā, braucot ar atļauto ātrumu 50 km/h. Aptuveni plkst.8.30 pieteicēju apstādināja policijas darbinieks, kurš paziņoja, ka pieteicējs brauca neievērojot atļauto ātrumu, t.i. 50 km/h. Pēc tam ceļu policijas darbinieks paņēma pieteicēja autovadītāja apliecību, tehnisko pasi un aizgāja rakstīt protokolu.

Saņemot sastādīto protokolu, pieteicējs konstatēja, ka nav pieņemts lēmums par soda uzlikšanu. Policijas darbinieki paziņoja, ka pieteicēju izsauks ar pavēsti uz administratīvās lietas izskatīšanu. Tomēr, nekādu uzaicinājumu ierasties uz lietas izskatīšanu pieteicējs nav saņēmis, bet 2007.gada 12.decembrī, nejauši, LURSOFT datu bāzē konstatējis, ka pamatojoties uz protokolu Nr.PA254333 pieteicējam 2007.gada 15.novembrī uzlikts naudas sods Ls 60 apmērā. Minēto lēmumu līdz pat pieteikuma iesniegšanas dienai pieteicējs nav saņēmis.

[4.2] Pieteicējs 2007.gada 12.decembrī Rīgas pilsētas Ceļu policijas nodaļā iesniedza sūdzību par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PA254333.

Pieteicējs 2008.gada 3.aprīlī saņēma no Rīgas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes vēstuli Nr.20/10/5-G/3005, kurā norādīts, ka pieteicēja iesniegums tika izskatīts 2008.gada 20.martā pamatojoties uz policijas rīcībā esošajiem materiāliem. Kāds lēmums ir pieņemts, netika norādīts, taču vēstulē bija norādīts, ka pieteicējs lēmumu var pārsūdzēt tiesā vienā mēneša laikā no lēmuma spēkā stāšanās brīža.

Līdz pieteikuma iesniegšanas dienai gan sākotnējo lēmumu, gan lēmumu par sūdzību pieteicējs nav saņēmis.

[4.3] Lēmuma pieņemšana bez pieteicēja klātbūtnes un bez attiecīga paziņojuma par lietas izskatīšanas laiku un vietu, kā arī par sūdzības izskatīšanu pieņemtā lēmuma satura nepaziņošana, kā rezultātā pieteicējam tika liegta iespēja sniegt savus paskaidrojumus un izmantot citas likumā piešķirtās tiesības savai aizstāvībai, ir būtisks APL 5.panta un 14.[1]panta pārkāpums.

[5] Tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā atbildētājs neatzina pieteikumu un atkārtoja Lēmumā norādītos argumentus.

[6] Uz tiesas sēdi pieteicējs neieradās, tiesā saņemts rakstveida lūgums izskatīt lietu bez pieteicēja klātbūtnes, jo tiesas sēdes laikā viņš atradīsies ārpus Latvijas. Tiesa nekonstatēja APL 268. un 269.pantos, LAPK 260.pantā noteiktos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai, tādēļ nolēma izskatīt lietu bez pieteicēja klātbūtnes.

[7] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina uz Lēmumā norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[9] Pieteikums iesniegts par Lēmumu, ar kuru atstāts spēkā pieteicējam piemērotais administratīvais naudas sods Ls 60 apmērā par administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta LAPK 149.[8]panta desmitajā daļā.

Saskaņā ar LAPK 149.[8]panta desmito daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja pārkāpums izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528. ceļa zīmi „Dzīvojamā zona" uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešdesmit latu apmērā.

Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās - 20 km/h.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši minētajai LAPK normai, nepieciešams konstatēt, ka persona pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu no 31 km/h līdz 40 km/h.

[10] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2007.gada 5.oktobrī aptuveni plkst.8.30 vadīja automašīnu Subaru Forester, valsts reģistrācijas Nr. GP 948, Rīgā, pa Lubānas ielu, t.i. 518.ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā.

Lietā ir strīds par to, vai norādītajā laikā un vietā pieteicējs automašīnu vadīja ar ātrumu 88 km/h (ņemot vērā pieļaujamo kļūdu – 83 km/h), kā arī vai policijas darbinieki ātrumu pārkāpumu ir fiksējuši tieši pieteicēja vadītajai automašīnai.

Tāpat lietā ir strīds par to, vai administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtais Lēmums ir tiesisks pieļauto procesuālo pārkāpumu dēļ.

[11] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie

administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 243.panta otro daļu šos faktus cita starp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokoli, personas paskaidrojumi, policijas darbinieku ziņojumi, citi dokumenti, braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces mērījumi.

[12] Tiesa lietā konstatē šādus pierādījumus.

[12.1] 2007.gada 5.oktobra administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PA254333 par LAPK 149.^{8}panta desmitajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, kuru ir noformējis Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2.bataljona inspektors *A.M. (lietas 26.lapa)*.

Protokolā norādīts, ka tam nav pievienots paskaidrojums.

A.G. ir parakstījies protokolā par to, ka LAPK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi viņam izskaidroti, kā arī parakstījies par to, ka protokola eksemplāru ir saņēmis.

[12.2] Inspektora *A.M.* 2008.gada 2.janvāra ziņojums (*lietas 31.lapa*), kurā norādīts, ka 2007.gada 5.oktobrī plkst.8.37 viņš atradās savā postenī kopā ar jaunāko inspektoru *V.K.*. Lubānas ielā starp A.Deglava un A.Saharova ielu tika apturēta automašīna Subaru Forester, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, kuru vadīja *A.G.* pa Lubānas ielu no A.Deglava ielas puses A.Saharova ielas virzienā ar ātrumu 88 km/h pie atļautā ātruma 50 km/h. Ātrums tika fiksēts ar mērierīci „Stalker" Nr.21762 tajā brīdī, kad automašīna Subaru Forestes brauca pa Lubānas ielu vienīgā un citu automašīnu blakus nebija. Minētā automašīna tika apturēta, *A.G.* izskaidrota pārkāpuma būtība un tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Vadītājs *A.G.* protokolam un pārkāpuma faktam piekrita.

[12.3] Inspektora *V.K.* 2008.gada 2.janvāra ziņojums (*lietas 32.lapa*), kurā norādītās ziņas atbilst inspektora *A.M.* ziņojumā norādītajam.

[12.4] SIA „Latvijas nacionālais metroloģijas centrs" Elektrisko mērījumu un testēšanas laboratorijas izsniegts Verificēšanas sertifikāts E798V07, no kura redzams, ka radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei „Stalker", Nr.21762, verificēts 2007.gada 13.augustā, sertifikāts derīgs līdz 2008.gada 12.augustam (*lietas 40.lapa*).

[13] Izvērtējot, vai pieteicēja darbībās pamatoti konstatēta atļautā braukšanas ātruma pārsniegšana, tiesa konstatē, ka pierādījumi lietā, kas liecina par pieteicēja vainu braukšanas ātruma pārsniegšanā, ir administratīvā pārkāpuma protokols (sprieduma [12.1] punkts), policijas inspektoru dienesta ziņojumi (sprieduma [12.2] un [12.3] punkti), kuros atspoguļota pārkāpuma konstatēšanas gaita un rezultāti izdarot mērījumus ar radaru „Stalker". Pierādījums lietā ir arī ātruma kontroles mērierīces „Stalker" verificēšanas sertifikāts (sprieduma [12.4] punkts). Kā pierādījumu lietā tiesa vērtē arī pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā norādītās ziņas.

No iestādes iesniegtajiem pierādījumiem izriet, ka atļautā braukšanas ātruma pārsniegšana par 33 km/h ir konstatēta tieši pieteicēja vadītajam transportlīdzeklim. Ar minētajiem pierādījumiem ir konstatēts, ka faktiskais braukšanas ātrums par 33 km/h (ņemot vērā pieļaujamo mērījuma kļūdu) pārsniedza maksimāli atļauto, proti, ir konstatēts, ka ir izdarīts pārkāpums, kas paredzēts LAPK 149.^{8}panta desmitajā daļā.

[14] Pārbaudot pierādījumus, tiesa ņem vērā to, ka pieteicējs nav izmantojis iespēju sniegt paskaidrojumus uzreiz pēc automašīnas apturēšanas un protokola sastādīšanas un detalizēti norādīt uz apstākļiem, kuru dēļ viņš nepiekrīt pārkāpuma konstatēšanai. Uz to, ka pieteicējs braucis ar atļauto ātrumu 50 km/h pieteicējs norādīja tikai 2007.gada 12.decembra apstrīdēšanas iesniegumā, kas mazina minēto ziņu ticamību. Lietā nav citu pierādījumu, kas apstiprinātu pieteicēja norādīto apstākli – atļautā ātruma nepārsniegšanu. Pieteicējs nav norādījis nekādus argumentus par to, kādēļ būtu uzskatāms, ka pārkāpums konstatēts nepamatoti.

Līdz ar to, tiesa dod priekšroku nevis pieteicēja paskaidrojumam apstrīdēšanas iesniegumā un pieteikumā tiesai, bet gan iestādes iesniegtajiem pierādījumiem un atzīst, ka ir pierādīts, ka pieteicējs vadījis automašīnu ar ātrumu 88 km/h (aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu 83 km/h).

Lietā nav konstatējams, ka policijas darbinieki būtu neobjektīvi un personiski ieinteresēti, lai pieteicējs tiktu nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības. No lietas materiāliem neizriet apstākļi, kas būtu par pamatu secinājumam, ka policijas darbinieks apzināti būtu protokolā fiksējis nepatiesas ziņas. Uz policijas darbinieku objektivitāti norāda arī tas, ka policijas darbiniekiem nevar būt ieinteresētības attiecībā tieši pret pieteicēju, jo viņš ir viens no daudziem ceļu satiksmes dalībniekiem, ar kuriem policijas darbiniekiem ik dienu jāsastopas, pildot savus dienesta pienākumus.

Dodot priekšroku atbildētāja iesniegtajiem pierādījumiem tiesa ņem vērā arī to, ka saskaņā ar izdruku no Iekšlietu ministrijas Informācijas centra datu bāzes (lietas 41.lapa), pieteicējam 2006.gadā piecas reizes konstatēti administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē. Pie šādiem apstākļiem, pieteicējs ir ieinteresēts noliegt savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, lai izvairītos no administratīvās atbildības un soda.

No policijas darbinieku ziņojumiem izriet arī tas, ka pieteicēja automašīna pārkāpuma konstatēšanas brīdī Lubānas ielā bija vienīgā, tādēļ tiesa izslēdz kļūdas iespējamību, proti, ka radara mērījums varēja tikt konstatēts citai automašīnai.

Tiesa secina, ka visu LAPK 243.pantā minēto pierādīšanas līdzekļu kopums var kalpot par pierādījumiem administratīvajās lietās. Saskaņā ar LAPK 243.panta otro daļu, administratīvā pārkāpuma faktus konstatē arī ar tehniskajiem līdzekļiem, proti, arī ar braukšanas ātruma noteikšanas mērierīcēm. Radara mērījums, kas kā tehniskais pierādīšanas līdzeklis ir pamatā šādās lietās, kopsakarā ar citiem minētajiem pierādīšanas līdzekļiem var kalpot un kalpo kā pierādījums administratīvā pārkāpuma esamībai šajā lietā *(salīdzinājumam sk. Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 31.maija sprieduma lietā Nr.A42202304 13.punktu. Šai motivācijai ir pievienojies arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2007.gada 27.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-540/2007 9.punktā)*.

[15] Tiesa nepiekrīt pieteicēja argumentam, ka viņam netika paziņots par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, tādējādi pārkāpjot pieteicēja tiesības piedalīties lietas izskatīšanā, kas viņam garantētas LAPK 260.panta otrajā daļā.

Tiesa konstatē, ka administratīvā pārkāpuma protokolā, par kura saņemšanu pieteicējs ir parakstījies 2007.gada 5.oktobrī, ir norādīts, ka uz lietas izskatīšanu ir jāierodas Ceļu policijas nodaļā, Klijānu ielā 4, Rīgā, kā arī norādīts, ka ierasties var pirmdienās no plkst.14.00 līdz 19.00, trešdienās no plkst. 14.00 līdz 18.00, piektdienās no plkst.10.00 līdz 13.00. Protokola veidlapas aile, kurā norādīts, ka par lietas izskatīšanas vietu un laiku tiks nosūtīts uzaicinājums, nav aizpildīta. No minētā ir secināms, ka protokolā nepārprotami ir norādīts, ka pieteicējam ir jāierodas uz lietas izskatīšanu norādītajā vietā un kādā no norādītajiem laikiem. Minētais atbilst LAPK 270.panta piektajā daļā noteiktajai kārtībai, proti, ka lietas par administratīvajiem pārkāpumiem ceļu satiksmē, kas nav minētas šā panta trešajā un ceturtajā daļā, izskata, kad ieradies pārkāpuma izdarītājs. Ja pārkāpuma izdarītājs paziņo, ka piekrīt lietas

izskatīšanai bez viņa klātbūtnes, vai neierodas 30 dienu laikā pēc protokola sastādīšanas, lietu izskata bez šīs personas klātbūtnes.

Tātad, atbildētājam konstatējot, ka 30 dienu laikā no protokola sastādīšanas pieteicējs nav ieradies uz lietas izskatīšanu, bija tiesības izskatīt lietu bez neieradušās personas klātbūtnes. Konkrētajā gadījumā Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietniekam 2007.gada 7.novembrī bija tiesības pieņemt lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā arī bez *A.G.* klātbūtnes.

[16] Pieteicējs norāda, ka pirms 2008.gada 25.marta Lēmuma pieņemšanas viņam nebija nosūtīts sākotnējais lēmums administratīvā pārkāpuma lietā.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka 2007.gada 5.oktobra administratīvā pārkāpuma protokolā *A.G.* adrese norādīta Rīgā, */adrese/*, taču mājas numurs ir norādīts ar labojuma pazīmēm, ko varētu izlasīt gan kā */numurs/*, gan kā */numurs/*. Dzīvokļa numurs norādīts */numurs/* (*lietas 26.lapa*).

Saskaņā ar ierakstītās korespondences sarakstu, 2007.gada 8.novembrī pastā no Ceļu policijas nodaļas pieņemts sūtījums *A.G.* uz adresi */adrese/* (*lietas 35.lapa*). Pieteikumā norādītā pieteicēja adrese ir */adrese/*, Rīga.

Lietas materiālos atrodas izdruka no Lursoft Ceļu satiksmes drošības direkcijas datu bāzes, no kuras redzams, ka *A.G.* 2007.gada 12.decembrī pieprasīja un saņēma informāciju par viņam uzliktajiem sodiem, proti, par uzlikto naudas sodu Ls 60 apmērā, kas uzlikts saskaņā ar 2007.gada 5.oktobra administratīvā pārkāpuma protololu Nr.PA25433 (*lietas 29.lapa*).

2008.gada 12.decembrī pieteicējs iesniedza Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības plicijas pārvaldē apstrīdēšanas iesniegumu, lūdzot atcelt lēmumu par naudas soda uzlikšanu, cita starp norādot, ka lēmumu nav saņēmis (*lietas 64.lapa*).

2008.gada 4.janvārī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības plicijas pārvalde nosūtīja pieteicējam uzaicinājumu (*lietas 30.lapa*) ierasties 2008.gada 11.janvārī paskaidrojuma sniegšanai vai vienoties par citu ierašanās laiku. Norādīts, ka neierašanās gadījumā apstrīdēšanas iesniegums tiks izskatīts uz policijas rīcībā esošo materiālu pamata.

No Kārtības policijas pārvaldes inspektores 2008.gada 18.janvāra ziņojuma (*lietas 33.lapa*) izriet, ka 2008.gada 8.janvārī *A.G.* telefoniski paziņojis, ka ir salauzis kāju un nevar pārvietoties, tādēļ nevar ierasties paskaidrojuma sniegšnai.

No darbnespējas lapas Nr.20 (*lietas 36.lapa*) un SIA „Traumatoloģijas un ortopēdijas klīnika" 2008.gada 10.janvāra izraksta (*lietas 37.lapa*) redzams, ka pieteicējs 2008.gada 6.janvārī guvis kājas traumu un viņam 2008.gada 9.janvārī veikta operācija, pieteiējam pirmā darbnespējas lapa izsniegta 2008.gada 20.janvārī.

Ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības plicijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2008.gada 21.janvāra lēmumu Nr.141 pagarināts *A.G.* iesnieguma izskatīšanas termiņs līdz 2008.gada 20.martam (*lietas 38.lapa*).

Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības plicijas pārvalde 2008.gada 10.martā nosūtīja pieteicējam uzaicinājumu ierasties 2008.gada 17.martā papildus informācijas sniegšanai, vai arī nosūtīt rakstiskus paskaidrojumus (*lietas 39.lapa*).

Pieteicējs 2008.gada 28.martā (datēts ar 2008.gada 17.martu) rakstveidā informēja atbildētāju, ka personīgi nevar ierasties veselības stāvokļa dēļ, kā arī norādīts, ka pieteicējam nav iespēju sniegt rakstveida paskaidrojumus, jo lēmums administratīvā pārkāpuma lietā pieteicējam vēl līdz šim nav nosūtīts, par ko viņš ir norādījis arī sūdzībā (*lietas 43.lapa*).

Lēmums pieņemts 2008.gada 25.martā bez pieteicēja klātbūtnes.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve nevarēja paskaidrot, vai pieteicējam līdz Lēmuma pieņemšanai sākotnējā lēmuma noraksts atkārtoti tika nosūtīts uz pareizo adresi (*lietas 66.lapa*).

[17] Saskaņā ar LAPK 276.pantu, lietā pieņemto lēmumu paziņo tūlīt pēc lietas izskatīšanas. Lēmuma norakstu vai kopiju triju darba dienu laikā izsniedz vai nosūta personai, par kuru tas pieņemts. LAPK 260.panta pirmajā daļā noteiktas personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības, tiesības iepazīties ar visiem lietas materiāliem.

No sprieduma iepriekšējā punktā norādītajiem apstākļiem tiesa secina, ka pieteicējam 2007.gada 7.novembra lēmums netika nosūtīts, jo tas nosūtīts uz nepareizu adresi un par lēmumu pieteicējs faktiski uzzināja tikai no Lursoft datu bāzes. Iestāde savu kļūdu nav arī labojusi, jo neskatoties uz pieteicēja norādi apstrīdēšanas iesniegumā par lēmuma nesaņemšanu, nav atkārtoti nosūtījusi pieteicējam lēmuma norakstu.

Tiesas ieskatā lēmuma noraksta nosūtīšanai nav tikai formāla nozīme. No tā, vai pie administratīvās atbildības sauktajai personai ir paziņots pilns lēmuma teksts, ir atkarīgs, vai ir ievērotas personas tiesības iepazīties ar visiem lietas materiāliem un uzliktā pienākuma (soda) pamatojumu, kas, savukārt, iespaido personas tiesības pienācīgi sagatavoties lēmuma apstrīdēšanai. Līdz ar to, ja persona netiek iepazīstināta ar sākotnējā lēmuma tekstu, tiek pārkāpts personas uzklausīšanas pienākums lēmuma apstrīdēšanas stadijā. Konkrētajā gadījumā iestādei nebija pamata uzskatīt, ka pieteicējam uzzinot par pieņemto lēmumu no Lursoft datu bāzes, ir novērsts lēmuma paziņošanas trūkums. Tiesa uzskata, ka tikai iepazīstoties ar pašu lēmuma tekstu tiek nodrošinātas personas tiesības pienācīgi sagatavoties lēmuma apstrīdēšanai.

Tomēr, kā atzīts administratīvo tiesu praksē, katrā atsevišķā gadījumā ir jāvērtē procesuālā pārkāpuma ietekme uz galīgā lēmuma tiesiskumu pēc būtības. Konkrētajā lietā tiesa konstatē, ka pieteicējs, uzzinot par sākotnējo lēmumu no Lursoft datu bāzes, lēmumu uzreiz apstrīdējis, bet nav izmantojis tiesības iepazīties ar pieņemtā lēmuma tekstu, personīgi vēršoties iestādē, vai arī lūdzot to viņam nosūtīt pa pastu. Līdz ar to, pats pieteicējs nav piešķīris izšķirošo nozīmi nepieciešamībai iepazīties ar lēmuma tekstu. Pieteicējam apstrīdēšanas stadijā iestāde vairākkārt atgādināja par tiesībām sniegt papildus paskaidrojumus, ierodoties personīgi vai arī nosūtot paskaidrojumus rakstveidā. Pieteicējs minētās tiesības neizmantoja, kā arī nav vērsis iestādes uzmanību uz nepieciešamību iepazīties ar lēmuma tekstu, lai varētu savlaicīgi sniegt paskaidrojumu.

Turklāt, arī pēc lietas ierosināšanas tiesā pieteicējs nav darījis tiesai zināmu nevienu jaunu argumentu par viņa saukšanas pie administratīvās atbildības nepamatotību, kas jau nebūtu norādīts apstrīdēšanas iesniegumā. Tādēļ konkrētajā lietā nav pamata uzskatīt, ka lēmuma nepaziņošana izraisīja personas tiesību pārkāpumu pēc būtības.

Arī 2007.gada 25.marta Lēmuma savlaicīga nenosūtīšana nav kavējusi pieteicēju to pārsūdzēt tiesā.

Pie minētajiem apstākļiem iestādes pārkāpumu, nenosūtot lēmumu likumā noteiktajā termiņā, tiesa neuzskata par tādu, kas ietekmējis pieņemtā galīgā lēmuma pareizību pēc būtības.

[18] LAPK tiesību norma, saskaņā ar kuru pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības, paredz konstantu soda veidu – naudas sodu Ls 60 apmērā. Līdz ar to, tiesa nekonstatē iestādes kļūdas soda veida un apmēra izvēlē.

[19] Pamatojoties uz spriedumā izklāstītajiem apsvērumiem, pārsūdzētais Lēmums ir atzīstams par tiesisku un pamatotu, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. un 289.-291. pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2008.gada 25.marta lēmumu Nr.718, bet *A.G.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis M.Šļakota